

[Collet]

Jeg må derfor bedrøve socialdemokratiet med, at det er endog overordentlig sandsynligt, at vi i løbet af 1986 og 1987 vil se betalingsbalancen forbedre sig med stormskridt. Så bliver det for alvor svært for socialdemokratiet at være i opposition.

Sammenfattende kan jeg sige om regeringens finanslovsforslag og ændringsforslag, at de simpelt hen er forudsætningen for, at vi kan skabe den økonomiske vækst, som danner basis for, at vi samtidig kan mindske arbejdsløsheden, kan forbedre velfærden og kan tilvejebringe de økonomiske midler, som kræves, for at Danmark kan tilbagebetale både sin indenlandske og sin udenlandske gæld. Ikke overraskende kan det konservative folkeparti derfor stemme både for finanslovsforslaget og for regeringens ændringsforslag.

Og så til socialdemokratiets ændringsforslag.

Det mest interessante ved socialdemokratiets ændringsforslag er de forslag, som ikke er der. Man savner en lang række socialdemokratiske mærkesager. Man savner genindførelse af jobskabelsesloven, ungdomsgarantien, uddannelsesløn, forlængelse af retten til at oppebære maksimale dagpenge ud over de nugældende fem år, ophævelse af det nederste trin i efterlønsordningen osv. Jeg husker også med gru socialdemokratiets lovforslag om betalt frihed til uddannelse fra 1983, hvor man ønskede, at 10 pct. af arbejdsstyrken skulle have betalt frihed til uddannelse. Pris: over 20 mia kr. Også dette forslag savner jeg her.

Hvorfor er mon alle disse socialdemokratiets store mærkesager ikke med blandt socialdemokratiets ændringsforslag? Er de opgivet helt? Det er de nok ikke, for socialdemokraterne markedsfører dem daglig i TV, radio, aviser og på møder landet rundt samt fremsætter idelig lov- og beslutningsforslag om dem her i folketinget. Men i finanslovsforslaget ser vi dem ikke.

Hvad er mon forklaringen? Den eneste mulige forklaring, jeg kan få øje på, er, at socialdemokratiet nærer rædsel for at få disse store og udgiftskrævende forslag underkastet en nærmere analyse af deres virkning på samfundsøkonomien, en analyse, som ubønhørligt foretages af de ændringsforslag, der figurerer i finanslovsforslaget. Man ville nok få nogle meget chokerende tal frem for beta-

lingsbalanceudviklingen, for statsfinanserne og for de øgede skatter, som var nødvendige for at finansiere disse store og dyre, udgiftskrævende forslag.

Så meget om de ændringsforslag, socialdemokratiet ikke har stillet. Med hensyn til de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet, skal jeg gøre følgende bemærkninger:

Finansministeriets eksperter har gennemregnet forslagene. For det første har man fundet en af socialdemokratiets legendariske regnefejl, denne gang på ikke mindre end 1 mia kr. Det drejer sig om karensdagen. For det andet vil ændringsforslagene forringe betalingsbalancen med 3 mia kr. Det er tankevækkende i en tid, hvor socialdemokratiet pludselig er blevet så utrolig interesseret i betalingsbalanceudviklingen. Og for det tredje har ændringsforslagene så godt som ingen virkning på beskæftigelsen.

Da forslagene skader samfundsøkonomien uden at gavne beskæftigelsen, kan vi ikke stemme for dem. Dog kan vi stemme for ændringsforslag nr. 71 og 325.

I forhold til socialdemokratiet går SF mere voldsomt til værks. I ændringsforslagene markerer SF klart partiets ønske om, at det danske forsvar skal nedlægges totalt – væk.

SF ønsker Danmark helt ud af EF. I spørgsmålet om EF taler SF dog med to tunger. Partiets markedspolitiske ordfører, hr. Gade, udtaler tit og ofte, at vores medlemskab af EF skal hvile på Romtraktatens sikre grundlag – altså: Danmark skal fortsat være medlem af EF – men her i finanslovsforslaget markerer man et klart ønske om at udtræde af EF. Hvad mener SF egentlig? Skal vi ud af EF, eller skal vi forblive i EF?

SF forsøger at forlene sine ændringsforslag med et vist skær af nationaløkonomisk respektabilitet ved at angive virkningerne på betalingsbalance, på statsfinanser og på beskæftigelse. Ved nærmere studium af bemærkningerne fremgår det dog, at man ikke har medregnet fjernelsen af forsvaret og vor udtræden af EF, og så er regnestykkerne ikke så forfærdelig meget værd.

Bortset fra nr. 401 kan vi ikke stemme for SFs ændringsforslag. Ifølge finansministeriets beregninger øger de nemlig arbejdsløsheden med 10.000 personer.

Vi kan ikke stemme for det radikale ændringsforslag om nedskæringer i forsvaret.